गाण्डीवमुक्तैर्भुजगैरिवोग्रैर्द्दिवाकरांशुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः । सृष्टास्तु वाणा भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुङ्खाः ।
प्राच्छादयत् कर्णरथं क्षणेन युगान्तवह्न्यर्ककरप्रकाशाः । ततश्च शूलानि परश्वधानि चक्राणि नाराचशतानि चैव ।
निश्चक्रमुर्घोरतराणि योधास्ततो ह्यहन्यन्त समन्ततोऽपि । छिन्नं शिरः कस्यचिदाजिमध्ये पपात योधस्य परस्य कायात् । ४५८०
भयेन सोऽथाशु पपात भूमावन्यः प्रनष्टः पतितं विलोक्य । अन्यस्य सासिर्निपपात कृत्तो योधस्य बाहुः करिहस्ततुल्यः ।
अन्यस्य सव्यः सह चर्म्मणा च क्षुरप्रकृत्तः पतितो धरण्यां । एवं समस्तानपि योधमुख्यान् विध्वंसयामास किरीटमाली ।
शरैः शरीरान्तकरैः सुघोरैर्दौर्य्योधनं सैन्यमशेषमेव । वैकर्त्तनेनापि तथाजिमध्ये सहस्रशो वाणगणा विसृष्टाः ।
ते घोषिणः पाण्डवमभ्युपेयुः पर्ज्जन्यमुक्ता इव वारिधाराः । ततः सकृष्णञ्च किरीटिनञ्च वृकोदरञ्चाप्रतिमप्रभावः ।
त्रिभिस्त्रिभिर्भीमबलो निहत्य ननाद घोरं महता स्वरेण । स कर्णवाणाभिहतः किरीटी भीमं तथा प्रेक्ष्य जनार्द्दनञ्च । ४५८५
अमृष्यमाणः पुनरेव पार्थः शरान् दशाष्टौ च समुद्ववर्ह । स केतुमेकेन शरेण विद्ध्वा शल्यञ्चतुर्भिस्त्रिभिरेव कर्णं ।
ततः सुमुक्तैर्द्दशभिर्जघान सभापतिं काञ्चनवर्म्मनद्धं । स राजपुत्त्रो विशिरा विबाहुर्व्विवाजिसूतो विधनुर्व्विकेतुः ।
हतो रथाग्रादपतत् स रुग्णः परश्वधैः शाल इवावकृत्तः । पुनश्च कर्णं त्रिभिरष्टभिश्च द्वाभ्याञ्चतुर्भिर्द्दशभिश्च विद्ध्वा ।
चतुःशतान् विरथान् सायुधान् वै हत्वा रथानष्टशतान् जघान । सहस्रशोऽश्वांश्च पुनः स सादीनष्टौ सहस्राणि च पत्ति
वीरान् ।
कर्णं ससूतं सरथं सकेतुमदृश्यमञ्जोगतिभिः प्रचक्रे । अथाक्रोशन् कुरवो बध्यमाना धनञ्जयेनाधिरथिं समन्तात् । ४५९०
मुञ्चाभिविध्यार्ज्जुनमाशु कर्ण वाणैः पुरा हन्ति कुरून् समग्रान् । स चोदितः सर्व्वयत्नेन कर्णो मुमोच वाणान् सुबहूनभीक्ष्णं ।
ते पाण्डुपाञ्चालगणान्निजघ्नुर्म्मर्म्मच्छिदः शोणितपांशुदिग्धाः । तावुत्तमौ सर्व्वधनुर्धराणां महाबलौ सर्व्वसपत्नसाहौ ।
निजघ्नतुश्चाहितसैन्यमुग्रमन्योन्यमप्यस्त्रविदौ महास्त्रैः । अथोपयातस्त्वरितो दिदृक्षुर्म्मन्त्रौषधीभिर्व्विरुजो विशल्यः ।
नासत्यदस्रा त्रिसुतोद्भवाद्यैरष्टाङ्गविद्यासनमुद्वहद्भिः । आबद्धपट्टप्रणवच्च चेता यथा सुरेशो दितिजैः क्षताङ्गः ।
कृतः सुहृद्भिर्भिषजाम्बरिष्ठैर्युधिष्ठिरस्तत्र सुवर्णवर्म्मा । तथोपयातं युधि धर्म्मराजं दृष्ट्वा मुदा सर्व्वभूतान्यनन्दन् । ४५९५
राहोर्व्विमुक्तं विमलं समग्रं चन्द्रं यथैवाभ्युदितं तथैव । दृष्ट्वा तु मुख्यावथ युध्यमानौ दिदृक्षवः शूरवरावरिघ्नौ ।
कर्णञ्च पार्थञ्च विलोकयन्तः स्वःस्था महीस्थाश्च जनावतस्थुः । स कार्म्मुकज्यातलसन्निपातः सुमुक्तवाणस्तुमुलो बभूव ।
घ्नतोस्तथाऽन्योन्यमिषुप्रवेकैर्धनञ्जयस्याधिरथेश्च तत्र । ततो धनुर्ज्या सहसाऽतिकृष्टा सुघोषमच्छिद्यत पाण्डवस्य ।
तस्मिन् क्षणे पाण्डवं सूतपुत्त्रः समाचिनोत् क्षुद्रकाणां शतेन । निर्म्मुक्तसर्पप्रतिमैरभीक्ष्णं तैलप्रधौतैः खगपत्त्रराजैः ।
षष्ट्या बिभेदाशु च वासुदेवमनन्तरं फाल्गुनमष्टभिश्च । पूषात्मजो मर्म्मसु निर्व्विभेद मरुत्सुतं चायुतशः शराग्र्यैः । ४६००
कृष्णञ्च पार्थञ्च तथा ध्वजञ्च पार्थानुगान् सोमकान् पातयंश्च । प्राच्छादयंस्ते निशितैः पृषत्कैर्जीमूतसङ्घा नभसीव सूर्य्यं ।
आगच्छतस्तान् विशिखैरनेकैर्व्यष्टम्भयत् सूतपुत्त्रः कृतास्त्रः । तैरस्त्रमस्त्रैर्व्विनिहत्य सर्व्वं जघान तेषां रथवाजिनागान् ।
तथा तु सैन्यप्रवरांश्च राजन्नभ्यर्द्दयन्मार्गणैः सूतपुत्त्रः । ते भिन्नदेहा व्यसवो निपेतुः कर्णेषुभिर्भूमितले स्वनन्तः ।
क्रुद्धेन सिंहेन यथा श्वयूथ्या महाबला भीमबलेन तद्वत् । पुनश्च पाञ्चालवरास्तथाऽन्ये तदन्तरे कर्णधनञ्जयश्च ।
प्रस्कन्दतो बलिना साधुमुक्तैः कर्णेन वाणैर्निहताः प्रसह्य । जयं मत्वा विपुलं वै त्वदीयास्तलान्निजघ्नुः सिंहनादांश्च
नेदुः । ४६०५